

چهل و نهمین سالگرد ۱۶ آذر، روز دانشجو، را گرامی می‌داریم

در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در دانشگاه تهران، دانشجویان در اعتراض به رژیم کودتا و سفر ریچارد نیکسون به ایران، تظاهرات وسیعی برپا کرده بودند. در جریان حمله نیروهای سرکوب به دانشگاه و گشودن آتش، سه تن از دانشجویان در مقابل دانشگاه فنی هدف قرار گرفته و جان باختند. از آن تاریخ تا کنون هر ساله با بزرگداشت یاد جانباختگان ۱۶ آذر ۱۳۳۲ جنبش دانشجویی ایران پیمان خود با راه آنان، برای برچیدن بساط دیکتاتوری و اختناق، را تجدید می‌کند. نزدیک به نیم قرن است که شانزده آذر همواره با مبارزه برای آزادی و دمکراسی بزرگ داشته شده و به عنوان روز دانشجو در تاریخ معاصر ایران ثبت شده است.

از شانزده آذر ۱۳۳۲ تاکنون، در طول ۴۹ سال گذشته جنبش دانشجویی با افت و خیزهایی، اما همیشه در مبارزات مردم ایران برای آزادی و حقوق دمکراتیک حضوری فعال داشته است. از کودتای سال ۱۳۳۲ به بعد، جنبش دانشجویی هدف خود را مبارزه برای شکستن فضای سرکوب و اختناق بعد از آن قرار داد و همواره در جستجوی پیوند با مبارزات توده‌ها و بویژه کارگران و زحمتکشان برآمد. بیهوده نیست که سرمنشاء قریب به اتفاق سازمان‌های سیاسی این سال‌ها، فعالین جنبش دانشجویی بوده است. جنبش دانشجویی در سرنگونی رژیم شاه نقش فعالی ایفا نمود و دانشگاه‌ها همواره پایگاه مقاومت در مقابل نیروهای سرکوبگر رژیم شاه بودند.

پس از پیروزی انقلاب بهمن، جنبش دانشجویی راه خود را در دفاع از آزادی و دمکراسی ادامه داد و از همان فردای انقلاب همچون خاری در چشم رژیم جدید بود. تا جایی که در اردیبهشت ۱۳۵۹ به بهانه انقلاب فرهنگی، به مدت دو سال دانشگاه‌ها بسته شد و سازمان‌های دانشجویی مورد یورش وحشیانه قرار گرفتند. رژیم با درهم شکستن تشکل‌های دانشجویی، دستگیری و کشتار فعالین آن، گزینش دانشجویی مورد یورش وحشیانه قرار گرفتند. رژیم با درهم شکستن تشکل‌های دادن به ارگان‌های دانشجویی چون انجمن‌های اسلامی و دفتر تحکیم وحدت، بر این باور بود که جنبش دانشجویی را تحت سیطره خود خواهد گرفت و از رشد و برآمد آن جلوگیری خواهد کرد. اما این خواب و خیال مدت کوتاهی بیش طول نکشید و در ۱۸ تیر ۱۳۷۸ جنبش دانشجویی یک بار دیگر رویداد تاریخی آفرید و با شعار **اتحاد، مبارزه پیروزی**، با قدرتی شایسته و غیر قابل انکار حضور خود را در صحنه تحولات جامعه اعلام کرد. از ۱۸ تیر ۱۳۷۸ تا تظاهرات آبان ماه گذشته، جنبش دانشجویی توانست یک بار دیگر پیشگام مبارزات آزادیخواهانه مردم شده و دانشگاه‌ها مجدداً به سنگر دفاع از آزادی و حقوق دمکراتیک مردم تبدیل شوند.

امسال، سالگرد ۱۶ آذر در شرایطی آغاز می‌شود که چند هفته قبل از آن دانشجویان در دفاع از آزادی اندیشه و بیان، تظاهرات وسیعی برپا کرده و دانشگاه‌ها را به پایگاه مقاومت تبدیل کردند و یکبار دیگر زمین را زیر پای مستبدین حاکم به لرزه در آوردند. دانشجویان نشان دادند که از مبارزات گذشته خود می‌آموزند و در هر قدم گام‌های استوارتری برمی‌دارند.

جنبش دانشجویی، با تحکیم موقعیت خود به عنوان یک جنبش برای خود، بمثابه پیک مبارزات سراسری مردم برای آزادی و دمکراسی، به اهمیت وظایف خود در مرحله کنونی باید واقف باشد. این جنبش باید بتواند با حفظ استقلال خود از جناح‌های رژیم، با دیگر جنبش‌های اجتماعی بویژه جنبش کارگران و زحمتکشان، زنان و جوانان پیوند برقرار کند. ادامه سنت ۱۶ آذر، ادامه راه تحکیم جنبش مستقل دانشجویی، وفاداری به اهداف و آرمان‌های آزادیخواهانه و دمکراتیک آن است. این سنت با پایداری بر شعار **اتحاد، مبارزه، پیروزی** زنده نگه داشته خواهد شد.